

וכולן היו נעשים בבית הטבילה שבתוך הקודש, שהוא [על גג] בית הפרוה. שכן נאמר בתורה [ויקרא טז כד]: "ורחץ את בשרו במים במקום קדוש".

חזן מזו — טבילה ראשונה שהיה טובל, כשבא ללבוש בגדי זהב בשחר להתחיל בעבודה — שהיא היתה בחול, מפני שטבילה זו אינה מחובת עבודת יום הכפורים — שעדיין לא התחיל בעבודה, ואין כאן החלפת בגדים.

אלא, שכל הנכנס לעזרה לעבודה, ואפילו בשאר ימות השנה, טעון טבילה.

ומשום כך אינה צריכה שתהיה במקום קדוש.

ועל גבי שער המים שבדרום היתה מקוה זו, ובצד לשכתו של הכהן הגדול היתה.

הרי שהיתה לשכה לכהן גדול גם בצד דרום.

ואמר רב פפא, כי: לא ידענא אי לשכת פרהדרין היא שהיתה בצפון, ולשכת בית אבטינס היתה בדרום. או להיפך, שלשכת בית אבטינס היתה בצפון, ואילו לשכת פרהדרין היא שהיתה בדרום.

ומסתברא לי דלשכת פרהדרין שהיתה משמשת לכהן הגדול לדירתו באותם שבעה ימי פרישתו, בצד דרום הוא, ליד שער המים.

ומפרש רב פפא: מאי טעמא מסתבר לומר כן?

מפני שבאופן זה עולה יפה סדר היום של הכהן הגדול באותם שבעה ימים, וכדלהלן:

בבוקר הוא מקדים וקאי משכים וקם ממתנו, ומיסך את רגליו, ומיד לאחר מכן טביל באותו בית הטבילה שמעל שער המים, שסמוך ללשכתו, ואחר הטבילה אזיל ללשכתו השנייה שהיא בצפון, והיא לשכת בית אבטינס, וגמר שם חפינה כמו שנתפרש לעיל בברייתא, ששם למדוהו דיני חפינה.

ואחר כך אתי לבית המקדש ועביר שם עבודה כולי יומא, כמו ששנינו שהיה עובד במקדש כל אותם הימים כדי להתרגל בעבודה.

ולאחר העבודה, לבהרי פניא [לעת ערב] מדו עליה [מזים עליו] מי חטאת לטהרו מספק טומאת מת, כמו ששנינו בברייתא [ח א].

והדר, אזיל וחוזר והולך ללשכתו שבדרום. ושם טביל פעם שנייה, לדעת רבי עקיבא שהטהור שהזו עליו מי חטאת נטמא. ולכן, כדי שיוכל לעבוד למחרת הוצרך לטבול לאחר ההזאה כדי שיעריב עליו השמש, וכנתבאר לעיל [יד ב].

ובכך הוא מסיים את סדר יומו ונייח [ושוכב] בלשכת פרהדרין שליד בית הטבילה, בלא שיטרח לילך למקום רחוק מבית הטבילה.

ומוכיח רב פפא: דאי אמרת שהיתה לשכת פרהדרין — שהוא דר בה — בצד צפון, ואילו לשכת בית אבטינס — שבה היה לומד דיני חפינה — היתה בדרום, נמצינו מטריחים אותו בחנם.

שהרי בבוקר הוא מקדים וקאי [משכים ועומד ממתנו] ומיסך את רגליו. וכיון